

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld.40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspediteja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 20.

V Ljubljani, v torek 26. januarija 1897.

Letnik XXV.

Deželni zbor kranjski.

(II. seja dne 26. jan.)

Ko je bil prečitana zapisnik prve seje z dne 28. decembra 1896, naznani deželni glavar Oton Detela, da je deželni odbor, izvršujoč sklep deželnega zbora, izdelal načrt gledé premembe volilnega reda, da pa še ni tiskan in torej ni mogel v smislu sklepa predložen biti v današnji seji; sicer pa vprašanje z ozirom na bližnje volitve ni nujno, ker bi načrt zakona težko dobil Najvišje potrjenje do začetka volitev.

Razne peticije, kakor tudi računski sklepi in proračuni raznih zakladov so se izročili finančnemu odseku.

Poslanec grof Barbo je na to utemeljeval svoj samostalni predlog gledé naprave deželnega skladišča v Ljubljani. Govornik poudarja važnost takega skladišča z ozirom na naše neugodne narodnogospodarske razmere. Znano je, da producenti pri nas težko prodajajo svoje blago, da torej mej producenti in konsumenti treba neke posredovalne zveze, kar bi bilo ravno skladišče, kjer bi bilo na razpolago žito, vino, fižol in drugi deželni pridelki. Gledé vina bi bilo to posebno važno, ker je mnogo ponarejenega vina v deželi in bi v skladišču jemali le poskušeno naravno vino. S tem bi se zopet na javnem trgu rešila čast našemu poštenemu cvičku.

Skladišče naj nima namena delati dobiček, marveč v prvi vrsti le posredovati mej producenti in kupovalci, zato je tudi pričakovati, da se bodo pridelki v takem skladišču vedno prodajali po nekaki dostojni ceni, ki bi kolikor sploh mogoče obojstranski zadostovala. — Da bi tako skladišče vspešno delovalo, zato imamo dokaz v deželnem gospodarskem skladišču tirolskem. Da pa bo uspeh povol-

jen, se uprava skladišča ne sme izročiti zasebnikom, ki bi gledali le na dobiček, marveč deželi, ki bo imela le vzoren namen skladišča pred očmi. Vprašanje, odkod vzeti denar, pri taki velevažni napravi pač ne sme delati težav, kajti dasi bo naprava res stala precej denarja, bi vendar donasala obilno korist za deželo. Tirolsko deželno skladišče stane 230.000 gld., a je velikausko, za naše razmere bi se dalo zgraditi za primerno veliko nižjo ceno. — Mesto ljubljansko, katerega prebivalcem bi tako skladišče gotovo donasalo lepih koristij, bo tudi voljno napravo podpirati.

Predlog se je nato izročil odseku.

Prihoda seja je v soboto.

Pravosodne razmere.

(Govor drž. poslanca g. dr. Iv. Šusteršiča v državnem zboru dne 16. januarija 1897.)

(Konec.)

Naj preidem na drugo polje. Kakor znano pride novi civilnopravdni red s 1. januarjem 1898 v veljavo. Jaz in z menoj veliko izkušencev, zlasti iz sodniškega stanu na Kranjskem, zremo z nekakim strahom temu trenutku nasproti. Ta skrb obstoji v tem, če bomo imeli tudi dovolj sodnih močij na razpolago, da izvedemo novi civilnopravdni red v njegovem duhu. Nimamo nobenega naraščaja. Izmed onih, ki so zadnji čas postali pravosodni uradniki, sta pri deželnem sodišču v Ljubljani vstopila dva pravna praktikanta. Jeden je sin deželnosodnega predsednika, drugi sin podpredsednika pri deželnem sodišču.

Sicer ni vstopil nihče v Ljubljani v prakso, vzlic temu, da je visoka vlada pridno oznanjala in kazala mladim ljudem sijajno karijero. Dva vzroka sta temu kriva. Prvi je splošne, drugi specijelne

narave. Splošni vzrok je iskati v tem, kar se najboljše zaznamuje z „avskultantskim uboštvo“.

Da, gospoda moja, sprva dolgo časa zastoj delati, se mučiti, — potem pa cela leta delati za skromno plačo, poleg katere se mora največkrat stradati, — kar se mora imenovati podpora (adjut), naj si bode večja ali manjša podpora, — to ni ravno vabljivo stanje, in ni se čuditi, da se mladi juristi posvete rajši drugim strokam, zlasti upravnim, kjer so potem veliko boljše nade. Jaz sem bil in sem mnenja, da bi bilo treba pravočasno odpo-moči temu pomanjkanju naraščaja.

Tedaj, ko je visoka vlada resno hotela uvesti novi civilnopravdni red, bi se moral takoj storiti važen korak, in hipoma bi se obrnilo zadostno število mladih ljudi k pravosodju. Vvrstilo naj bi se avskultante v X. činovni razred s prihodki tega razreda. Če bi se to zgodilo, bi dobilo pravosodje takoj nekaj prirastka, in imeli bi že danes dovolj mladih, deloma izkušenih močij.

Jaz sem mnenja, da je bolje pozneje, kakor sploh nikoli, in v tem oziru bi nj. eksc. res položil na sree, da premisli to vprašanje in prej ko mogoče prične stvar po omenjeni smeri reševati.

Drugo zadeva Kranjsko posebej. Razmere namreč, kako se na Kranjskem pri pravosodju povišuje, so res siromašne. To je čudovito, kakor da bi počivala neka kletev na deželi Kranjski; uradniki, ki so jedenkrat tam v deželi, ne pridejo več dalje, zato je povišanje, karijera zaprta.

Vsak mlajši sodnik mora čakati na smrt starejšega, če hoče sploh kako nado imeti, da pride kedaj višje. Prav redkokrat se dogaja, to je že velikanski praznik, če je kak deželno-sodni svetnik iz deželnega sodišča ljubljanskega povišan k deželnemu nadsodišču v Gradcu. (Klici: To se ne zgodi nikoli!)

LISTEK

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

VI.

V gotškem taboru.

„Zakaj neki služi angeljsko lice kot krinka najbolj pokvarjene ženski?“ govoril je sam pri sebi Decij Fulvij, kateremu je bil brodnik obdolžil Valerijo, sprehajaje se v svojej spalnici, zatopljen v črne misli.

Dolgo časa se tako sprehaja po sobi. Slednjič se ustavi pred zaprašeno peščeno uro, in ko jo dobro pogleda, reče: „Čas je, da grem.“

Ogrne si toga, odide na „Forum Romanum“ in se ustavi pred baziliko „Concordiae“. Tu se je bilo zbralo ljudstvo, da vidi dolgo vrsto voz, ki so stali pred baziliko. Bilo jih je več ko deset, vlekli pa so jih debeli voli.

Decij se prerije skozi množico in stopi v baziliko, kjer se pridruži skupini senatorjev. Bilo jih je pet po številu in vsi so nosili kot znamenje svoje časti ohlapno togo, obrobljeno s širokim škrlatastim trakom. Segala jim je do sandal, na katerih so se lesketali biseri.

Ne daleč od njih je stalo deset vreč zlata in dvajset vreč srebra. To je bil davek, ki ga je Rim pošiljal v gotski tabor.

Pred nekaj dnevi se je podalo rimsko poslanstvo v sovražni tabor, kjer je prosilo Alarika, naj odide iz rimske okolice. Poslanec Vazilij je tedaj dejal gotškemu kralju:

„Junaški rimski narod se bori z dvema sovražnikoma: s teboj in s kugo. Da bi ne bilo le-te, bi se po svojej starej navadi lahko kosal s teboj, v sedanjih razmerah pa mu je to nemogoče. Vsled tega te prosim, da v miru odideš iz teh krajev.“

Alarik pa mu odgovori: „Ako hočete, da to storim, izročite mi ključe mesta.“

Poslanci se vsi obupani vrnejo v mesto. Ko drugič pridejo k Alariku, jim le-ta obljubi, da razdere šotore in odide, če mu pošljejo obilen davek. Ogromna je bila svota, ki jo je zahteval gotski kralj kot odkupnino. Bogati Rimljani so morali plačati to svoto. V onem času je živelo v Rimu dosti meščanov, ki so imeli na leto dohodkov do 4000 funtov, ne všteti onih, ki so jih dobivali od svojih velikih posestev. Pri vsem tem pa so morali sedaj opleniti še svoje zapuščene templje in pobrati iz njih vse zlate in srebrne kipe, da odštejejo Alariku zahtevano ogromno svoto.

Ko je Decij javno v senatu protestiral proti nesramnežu, ki si je nadel njegovo ime, dobil je dovoljenje, da sme iti s poslanci v gotski tabor. Na

dano znamenje nalože sužnji vreče na vozove. Na to se vsedejo va-nje tudi senatorji. Decij sede kraj nekega starega prijatelja svojega očeta.

Ko se peljejo skozi salarska vrata, spomnijo se senatorji, kako je nekdanji isti senat določeval usodo drugim narodom, in kako so skozi ta vrata stopale hlabre rimske legije, ki so raznašale svetu slavo rimskega naroda.

Gotški tabor se je raztezal od salarske ceste do Nomentane in je pokrival krasne pristave in vrtove, katere pa so barbarski Goti spremenili v gole puščave. Alarikov šotor je stal na levi strani ceste, kraj njega pa je bil postavljen šotor vojnega sveta, kjer so se shajali vojni svetovalci k posvetovanju.

Barbarske čete so se bile pripravile, da častno vsprejmó poslance, ki so prinašali davek. Ko prva straža z rogovi naznani, da pribhajajo Rimljani, stopi iz tabora Alarik v sijajnih kraljevih oblačilih. Čete se postavijo v red, Engelbert pa prične pevati junaske bojne pesmi in jih spremlja z miloglasno kitaro.

Kmalu dospó vozovi in obstanejo pred kraljevim šotorom. Senatorji stopijo raz vozove in se predstavijo Alariku.

Flavij Nemerij, ki je vodil poslanstvo, prične govoriti v imenu svojih tovarišev:

„Slavni kralj! Rim ti pošilja davek, ki si ga zahteval. Mi, senatorji, prvaki rimskega naroda, smo

Pač. Saj je bil povišan lansko leto deželnosodni svetnik Tomšič, to je pa že jako redek slučaj. Ne umejem, zakaj se to tako redkokrat zgodi; utegnil bi mi kdo reči, da govorim to v interesu Slovencev. Govorim le v interesu pravosodja, in le pomisli naj se, da je pri deželnem sodišču v Ljubljani in tudi na Kranjskem sploh mnogo nemško mislečih sodnikov, ki so slovenskega jezika zmožni v besedi in pisavi, in čudno, tudi ti ne pridejo višje. Stvar nima prav nič narodnostnega na sebi. Samo želel bi, da bi se pri nameščenju višjih mest enakomerno oziralo na vse kronovine, zlasti tudi na kronovino Kranjsko.

Naj preidem zopet na drugo polje, ki je isto tako v zvezi s pravosodjem, na polje prostovoljne sodniške oblasti, ter se je le mimogrede dotaknem; gre se namreč za notarijat. Ze nekaj let se opaža neko gibanje v veliki masi prebivalstva, zlasti mej kmeti, ki zahtevajo, da naj se notarijat pederži.

Jaz smatram to gibanje za pravo in popolnoma opravičeno. Notar je nekaj ostanek iz prejšnjih časov, ni riba ne meso, je pol uradnika, na drugi strani pa zopet ni uradnik.

Niti najmanjšega vzroka ni za to, da bi ta stan v svoji postarani obliki še dalje obstajal. Naj se ga podržavi. Seveda bi se morale pridobljene pravice že nameščenih notarjev obvarovati, in moralo bi se onim notarjem, kateri že izvršujejo prakso, dati na izbero, če se hočejo kot državni uradniki namestiti ali vršiti svojo prakso na isti način še nadalje proti znižanju pristojbin. Na ta način bi ugodili želji kmečkega prebivalstva, in objednem bi bilo to v interesu prostovoljne sodniške oblasti, — na drugi strani bi se pravično pridobljene pravice spoštovale. (Posl. Nabergoj: Zakotni pisarji se strahujejo!) Uradovali bodo potem državni uradniki, kakor uradujejo sedaj notarji. Saj je ravno isto.

Gospoda moja! Dovolil sem si pokazati nekoliko pomanjkljivosti pri našem pravosodju. Nisem nameraval kritikovati, temveč hotel sem, da bi poklicanega varha pravovarstva opozoril na nekaj pomanjkljivosti pri pravosodju, da temu odpomore. Tu se gre v resnici za visoke interese. Stari izrek: „Iustitia regnorum fundamentum“ ima še vedno svojo veljavo. Dobro pravosodje je najboljši pospeševalec državne misli in moč države, slabo pravosodje pokopije državno misel in pospešuje „Atomistični“ državne družbe, ker boja za pravico, boja vseh proti vsem ne miri, temveč postruje.

Končam z željo, da moje besede ne ostanejo brez uspeha, temveč da bi jih Nj. eksc. gospod pravosodni minister blagovolil uvaževati. (Zivahna pohvala.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. januarja.

Državnozborna volitve. Dodatno k večrajšnjemu poročilu nam je naznaniti čas volitve še v ostalih avstrijskih kronovinah. Na Češkem se vrše volitve, kakor smo že omenili mej brzozavkami, 12.

prišli k tebi, da nam obljubiš, da zapustiš te kraje.“

Zadovoljen posmeh zaigra na Alarikovih ustnicah. Prikloni se jim v znamenje spoštovanja in spregovori:

„Pred Bogom in pred svojimi četami se zaklinjam in obljubljam svečano, da se oddaljim od Rima, pridržujem pa si pravico, vrniti se, kadarkoli se mi bode zljubilo.“

Nezadovoljnost se je brala na licih senatorjev, ko so čuli te besede. Stari Flavij se oglasi:

„S težko muko smo nabrali ogromni davek, ki si ga zahteval. Le-ta tvoja obljuba je za nas izzivanje in zasmehovanje. Silni kralj! Ne misli, da smo popolnoma obnemogli; ne tiraj nas v obup, ker bi morda zopet postali taki, kakor smo bili nekdanj. Dasi nas je zapustil cesar, boriti se hočemo sami. Vsak Rimljan se bode spomnil slavnih svojih dedov in se bode pogumno podal v boj, da reši svoje ognjišče tujega jarma. Če bode tudi moral umreti, umrl bode slavno na razvalinah rimskega mesta.“

„Zaklel sem se, da odidem, ne bodem prelomil svoje obljube,“ reče Alarik.

„Zapuščamo te, zanašaje se na tvojo besedo,“ odgovori Flavij Nemerij in upre svoje oči v Alarika, ki mu dé:

„Pri ločitvi izprašimo kupico v znamenje miru.“

(Dalje sledi.)

marca za peto skupino, 17. za kmečke občine, 20. za trgovinske zbornice, 19. za mesta in 22. za veleposestvo; v Dalmaciji 12., 18., 21., 20. in 23. marca, na Koroskem 9., 15., 18., 17. in 20. marca, na Gorenje Avstrijskem 11., 15., 20., 17. in 22. marca, na Solnograškem 9., 15., 17. za mesta in 20. za veleposestvo, v Sleziji 9., 15., 18., 17. in 20. marca, na Tirolskem in Predarliskem pa 12., 18., 22., 20. in 23. marca, v poslednji kronovini brez zadnje volitve.

Deželni zbori, razven nižjeavstrijskega in moravskega, so se sošli danes k rednemu zasedanju, ki bo trajalo najbrže dalje časa, skoro gotovo še nekaj dni v mesecu marcu. V veliki večini se bodo vršile deželnozbornske seje mirno in redno, reševal se bode proračun ter poročilo o minulem letu. Le v nižjeavstrijskem in češkem deželnem zboru je pričakovati več ali manj burnih debat. Na Dunaju bo židovsko-liberalna opozicija pri vsaki priliki nasprotovala krščanski večini, seveda popolno brezuspešno, v Pragi se bo pa večkrat vnela huda borba mej češkimi in nemškimi zastopniki. Jedni prvih prepornih točk sta okrajni sodišči v Trutnovem in Litomišlju.

Upravitelj ruskega zunanjega ministertva grof Muravjev, je odpotoval iz Kodanja, kjer je izročil svoje odzovno pismo, v Pariz, kjer ga čaka nad vse prijazen vsprejem. Francoska vlada in žujo vred vsi vplivnejši Francozi vidijo v tem obisku novo slovesno potrjenje rusko-francoske zveze in nov dokaz intimnega prijateljstva. V veselju, ki je zavladalo mej njimi, ko jim je poslanik Mohrenheim naznanil prihod svojega neposrednega zapovedovalca, je takoj izginila vsa nejevolja, ki se je polastila nekaterih politikov ob bivanju avstrijskega zunanjega ministra v Berlinu. Vendar pa ne bo samo Francija tako srečna, marveč grof Muravjev bo počastil s svojim obiskom tudi Berlin in Dunaj, kakor je to storil njegov prednik Šiškin. Na Dunaju ga čaka prijazen vsprejem od strani grofa Goluhovskega, s katerim sta bila svojedobno v Parizu najboljša prijatelja.

Poslantska posvetovanja v Carigradu o načrtu, kateri se predloži turškemu sultanu, se bližajo svojemu koncu. Zatrjuje se, da bo dovršeno to delo koncem tega ali vsaj pričetkom prihodnjega meseca. Takoj, ko bodo poslantski konečno odobrili vse točke načrta, ga določijo vsaki svoji vladi v konečno presojo, pri kateri se pa najbrže nič ne spremeni, ker so po poročilu nekaterih listov vlade že a priori potrdile preosnovni načrt. Takoj nato pa se prične pogajanje mej evropskimi kabineti glede vprašanja, kaj je storiti v slučaju, ko bi se sultan protivil preosnovam v celoti ali le v enem samem delu. Ta korak bo pa najbrže najtežji, ker ravno to vprašanje ovira že toliko časa uspešno skupno akcijo. Anglija in ž njo vred nekatere druge države bodo zahtevale, naj se postopa napram sultanu kar najstrožje, mej tem ko bo Rusija še vedno zagovarjala svojega soseda na jugu ter vplivala na to, da bo še lahko dalje dihal. Tlačeni narod armenski bo pa še nadalje zdihoval pod vedno težjim bremenom turške nasilnosti.

V Italiji se merodajni krogi ne morejo dosta načuditi, zakaj se je general Baldissera ravno sedaj oddaljil od Eritreje in ne namerava vrniti se nazaj pred pretekom štirih mesecev, ko preti od dne do dne Italiji večja nevarnost. General sicer zatrjuje, da pred njegovim odhodom na dopust v Italijo ni bilo niti duha ne sluha o kakem gibanju Italijanov sovražnih derviševev, ter dostavlja, da je general Viganò sam dovolj izveden in ima dovolj moči, da bo lahko kos vsem zahtevam. Se večje začudenje pa vzbuja v Rimu korak generala Baldissera, ki ga je storil, predno je odpotoval v domovino, brez vednosti vojnega ministra. Odredil je namreč, da morata dva bataljona takoj odpotovati v Italijo. To brezmiselno povelje je seveda vojni minister še pravočasno preklical, dobro vedoč, da mu bo najbrže še tako primanjkovalo vojnih močij. Derviši se nahajajo še vedno na istem mestu, le nekaj manjših čet so razposlali na vse strani. Razna poročila govore o velikih praskah mej ondnotnimi rodovi, vendar kaj gotovega listi še ne poročajo. Ravnotako ne more biti povsem zanesljiva vest, da je neguš Menelik v nekaki zvezi z derviši.

Preosnova na Kubi in Filipinih. Vkljub temu, da pošilja general Weyler vedno ugodne poročila s Kube in še celo zatrjuje, da si upa v najkrajšem času zatreti še ostale, baje zelo maloštevilne (?) čete, kar je pa seveda malo presnglo

rečeno, se peča španjska vlada vedno resneje z vprašanjem gledé uvedbe preosnov na Kubi kakor tudi na Filipinih. Ministerski svet se je posvetoval v zadnjih dneh precej temeljito o tem vprašanju, ker je kraljica privolila v uvedbo preosnov. Ministerski predsednik Canovas je rekel nasproti nekemu politiku, da se preosnov ne namerava takoj uvesti, pač pa bodejo takoj pripravljene, da se uvedó, ko bi bilo nebhodno potrebno. To se bo pa zgodilo le tedaj, ako se udajo vstasi prostovoljno, kar ni nemoogoče po poročilu generala Weylerja. Reforme bodo baje precej obširnejše, kakor one na otoku Portoriko, in se torej potem uvedó tudi na tem otoku. — S temi besedami ni veliko povedano in Kubanci bodo najbrže še nekaj časa čakali na preosnove, s katerimi ne kaže španjska vlada nikake posebne resnosti.

Razgled po slovanskem svetu.

Novo podjetje na slovanskem jugu.

(Dalje.)

Polatinjenju jutrovecv je Leon XIII. za vselej zaprl vrata; njegove odredbe so jasne, konkretne in odločne. Uspeh ne more izostati. Ko bodo orientalski izprevideli, da papeževe odredbe niso samo za papir, marveč da imajo najboljši namen, ne bodo se mogli dalje ustavljati očetovskemu povabilu.

Nikakor pa ne smemo biti optimisti; stvar je v resnici težavna. Prepričanje stoji proti prepričanju. Pomisliti je treba, da v vzhodni cerkvi živijo milijoni in milijoni duš, ki so zvesto vdane svoji cerkvi, katerim vest ne dopušča niti dvomiti, da njihova cerkev ni povsem prava, in tudi oni, ki se pečajo z višjimi študijami, vsled vzgoje in drugih razmer imajo najboljšo prepričanje o pravosti svoje cerkve. In ti milijoni so se z materinim mlekom navzeli sovraštva do „Latinov“, smatrajo nas za heretike, dá, celo pagane, in si ne morejo misliti, da bi bilo mogoče zjedinenje z nami.

Tu je treba nadnaravnih pa tudi naravnih pripomočkov.

Najboljše naravno sredstvo je pa vestno in nepristransko proučevanje naukov in uredeb jedne in druge cerkve.

Dolgo časa se je pri nas, in še bolj na vzhodu, nlašče iskalo, kar nas loči, sedaj je treba enkrat pregledati, kaj nas zblizuje in družji. Jasno spoznanje zgodovinskih in dogmatičnih resnic bo jedne in druge privédlo do prepričanja, da smo si v bistvu jednaki.

Zahodnjaki morajo enkrat dejanski pokazati, da zunanje uredbe in narodne posebnosti prav lahko obstojé v vsoljni cerkvi, ki je ravno zato katoliška, ker je primerna za vse narode, kraje in čase.

Orientalci pa se tudi morajo enkrat že naučiti razločevati bistveno od nebistvenega; če imajo oni svoje običaje, imamo tudi mi zahodnjaki pravico imeti svoje. Trezno premišljevanje jim bo pokazalo, da mi nismo krivoverci in tudi oni ne, v kolikor se držé svoje cerkve in sv. očetov, ne pa svojih strastnih in prepirljivih teologov.

Prepričani so sami o žalostnih posledicah razkola in o potrebi zjedinenja, kakor priznava celo carigraski patrijarh v svojem odgovoru na papeževo okrožnico. Dobro! Ali tedaj oni morajo priti k nam, ali mi k njim, ali si pa moramo iti nasproti.

Absolutno nemogoče je, da se zahodnjaki vržejo pred noge carigraskemu patrijarhu. To bi bila za nas hujša revolucija, kakor francoska. Ne govoreč o nadnaravnih pravosti cerkve, ima že v naravnem oziru vzhodna cerkev preozko stališče. Ako bi hoteli ugoditi nazorom patrijarhovim, moramo zavreči ne le papeštvo, marveč tudi celo bogoslovno znanost, jezik, bogoslužje, celibat in druge disciplinarne uredbe in se ponižno podvreči patrijarhu Antimu VII., oziroma turškemu sultanu, ali pa ruski sv. sinodi, dotično vsemožnemu Pobjedonoševu! Kaj takega menda najbolj domišljav orientalec ne bo zahteval.

Nespametno bi pa bilo tudi nasprotno, da jutrovecv popusté vse svoje navade in se polatinijo.

Treba je tedaj iti si nasproti in sred pota si podati roke.

V verskih rečeh orientalski ne bodo z unijo nič novega sprejeli, ampak nekaj več bodo explicite verovali, kar so dosedaj simplicite držali, četudi so včasih morda govorili ravno nasprotno. Dogmatična nasprotja je vstvaril bolj antagonizem, kakor pa pravi cerkveni nauk. O izhodu sv. Duha n. pr. priznavajo najznamenitejši vzhodni učitelji,

čakor tudi pri nas Tomaž Akvinski*), da nespornost je tudi le bolj v dvoznačnosti teologičnih izrazov. Naš nauk o brezmadežnem spočetju D. Marije so vzhodni profesorji razglasili kot strašno herezo, a vendar njihovi očetje in liturgične knjige tudi ta nauk prav jasno učijo.

In brez pomisleka trdimo, da množstvo vernikov tudi z nami misli, četudi se tega morda ne zaveda. Radi bi videli, s kakim obrazom bi tak profesor stopil na leco in začel vernikom n. pr. tako-le govoriti: „Glejte, Marija je povzdignjena nad vse stvari, celo nad angeljske kore, ona je mati našega Boga in Odrješnika, ona je strla hudobni kači glavo, sam angelj Gabrijel jo je imenoval blagoslovljeno med vsemi ženami. Toda kljub temu je tudi ona spočeta v grehu Adamovem, bila je pod oblastjo hudičeve, kakor drugi ljudje, imela je hude strasti, ki so nasledek izvirnega greha.“ — Ali ne bi verno vzhodno ljudstvo s kamenjem obsulo takega pridigarja, ali se ne bi vzdignilo, kakor nekdanj proti Nestoriju?

Največji dogmatični zadržek je vsekako papežev primat, ker negacija primata je ravno formalni princip razkola. (Dalje sledi.)

*) S. theol. p. I. Qu. 36. a. 2.

Cerkveni letopis.

† kardinal Bianchi.

Dne 22. januarja zjutraj je umrl v Rimu kardinal Bianchi. Rodil se je v Rimu dne 19. novembra 1817. Za mladih let že je bil ves vnet za vedo. Izvolil si je duhovski stan. Bil je najprej papežev obredar (ceremoniar), potem hišni prelat. — Dne 10. oktobra 1874 je postal nadškof in tajnik sv. kongregacije za škofe in redovnike. Pozneje je bil nuncij v Madridu. Bil je odločen branitelj pravde sv. stolice, a vse njegovo delovanje je ob enem blagodejno značila neka prečudna miloba. — Dne 25. septembra 1882 ga je imenoval Leon XIII. za kardinala. Umrl je kot kardinal — škof palestrinski. Vsi, ki so kedaj z njim občevali, spominjo se o njegovi smrti belolasega, ljudomilega starčka, kako se je vedno prijazno smehljaj, in ne bodo si mogli kaj, da mu ne bi želeli od sra: Bag mu spomin!

Zvestoba rimskega plemstva.

Na dan sv. Neže je vsprejel papež družine rimskih patricijev in plemenitnikov, ki so vkljub časovnim premenam, navzlic vladnim mamilom ostale zveste sv. cerkvi in nje vrhovnemu poglavarju. Načeloval je knez Ruspoli, ker je knez Marcantonio Colonna, ki mu gre prav za prav ta čast, nekaj bolehen. Ljubeznivo je vsprejel sv. Oče cvet „rimske šlahte“, ki ga niso zamorili politični nazori, in videlo se mu je, kako mu veselje navdaja srce, da mu je ostalo še toliko zvestih. Seveda ga je tudi bolelo, ko je v vrstah pogrešal tega ali onega, ki je vse, kar je, le po blagodatni papežev-kraljev. A je že tako. Vsekdar in povsod so ljudje, ki o njih velja pregovor: Dobrota je sirota!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. januarja.

(Shod zaupnih mož katoliško-narodne stranke.)

Kakor omenjeno, vrši se shod zaupnih mož katoliško-narodne stranke v četrtek, dne 28. t. m. v rokodelskem domu ob treh popoldne. Povabila zaupnikom na deželi so vsa razposlana, ljubljanskim pa se dopišljejo tekom jutrajšnjega dne. — Opozarjamo še jedenkrat vse povabljenega gg. zaupne može na važnost shoda, ter jih prosimo, da se ga udeleže v prav obilnem številu.

(Truplo podmaršala pl. Hegedüs-a) leži v kapeli vojaške bolnišnice na odru. Jutri ob 10. uri se bo blagoslovilo in v sprevedu odpeljalo na južni kolodvor. Polčili je bodo v Schwehat u pri Dunaju v rodbinsko rakev, kjer počiva njegova mati. — V četrtek ob 1/2 10. uri se bo v uršulinski cerkvi za pokojnika opravila sv. maša.

(Osebna vest) Okrajni sodnik v Vipavi g. Janez Nosau je imenovan svetnikom deželnega sodišča.

(Umrli je) dne 25. t. m. večletni podpredsednik kranjske kmetijske družbe g. Fr. Seunig, star 61 let. Pokojnik je bil dobro znan po vsi deželi, ker je bil skozi dolgo vrsto let član komisije za premovanje. N. v m. p.

(Častno občanstvo.) Iz Sodrašice se nam piše: Tukajšnji občinski odbor je v svoji zadnji seji dne 23. t. m. imenoval častnim občanom č. g. Josipa Voglarja, župnika v Sodrašici, zaradi obilnih

zaslug, katerih si je imenovani gospod v teku mnogih let v obilni meri pridobil za občino Sodrašico.

(Odlikovanje.) Presvetli cesar je odlikoval posestnika Petra Kerševa nija v Osevljaku v priznanje zaslug za vinarstvo s srebrnim zaslužnim križcem.

(Z Radovice,) 24. januarja. Poročal sem vam že, da nas muči trojna bolezen: davica, dobre in neka oteklina, ki se pričinja na glavi in se potem razširja po vsem telesu, tudi po rokah in prstih. Za to oteklino bolehajo dozdej samo na Krašnem vrhu in le ženski spol. Davica in dobre sta se preselila tudi v Bojanjo vas in Radovico, in dasi je vreme postalo mrzlo, je bolnih zmiraj več. In Bog vé, kdaj bo konec, zlasti ker so okužene vasi zelo obljudene; vse tri vasi štejejo 184 številčk. Lansko leto je vse skupaj umrlo 15 oseb, letos že 17, med temi 14 otrok, danes sem pokopal 3.

(Izrečani porotniki.) 25. januarja t. l. so bili izrečani pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani za porotno sodišče, ki se prične 1. marca t. l. nastopni gg. porotniki: Alamič Anton, posestnik in trgovec z lesom v Dolenje Blatu, ljubljanska okolica. Bzjak Janez, pekovski mojster v Ljubljani. Bugenigg Janez, sodar v Ljubljani. Crobath Franjo, trgovec v Kranju. Dolenc Franjo, mesar in hišni posestnik v Ljubljani. Dogan Janez, mizarški mojster in prodajalec v Ljubljani. Dzimsky Alojzij, hranilnični kancelist v Ljubljani. Francot Stefan, hišni posestnik v Ljubljani. Dr. Furlan Jožef, odvetniški kandidat v Ljubljani. Grohmann Julius, trgovski pomočnik v Ljubljani. Haman Dragotin, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani. Hlebs Ferd, trgovec v Kranju. Jenič Alojzij, zavarovalni prokurist v Ljubljani. Kollmann Franjo, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani. Košenina Janez, mesar in krčmar v Ljubljani. Kuttin Franjo, trgovec v Postojni. Kreuzberger Adolf, trgovec v Kranju. Komotar Anton, c. kr. notar na Vrhniki. Lappain Dragotin, trgovec v Ljubljani. Leskovic Franjo, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani. Baron Lichtenberg Leopold, hišni posestnik v Ljubljani. Lugek Albert, hranilnični adjunkt v Ljubljani. Matiažič Martin, trgovec v Kranju. Prezelj Dragotin, posestnik in pek v Litiji. Ranzinger Raimund, speditur v Ljubljani. Rebek Jožef, ključarski mojster v Ljubljani. Rode Janez, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani. Rudesch Alfred, c. kr. notar v Radovljici. Stare Ferd, c. kr. okrajni sodnik v p. v Ljubljani. Strukelj Franjo, krčmar in hišni posestnik v Ljubljani. Sebenikar Lorenč, posestnik na Rakeku. Dr. Schmidinger Dragotin, hišni posestnik in c. kr. notar v Kamniku. Stare Anton, graščak v Mengšu. Stare Mihael, graščak v Mengšu. Terček Franjo, hišni posestnik v Ljubljani. Tosti Janez, krčmar in hišni posestnik v Ljubljani. — Namestniki so gg.: Avsič Jakob, zavarovalni uradnik v Ljubljani. Jesenko Dragotin, zavarovalni uradnik v Ljubljani. Jevnikar Franjo, lončar v Ljubljani. Klun Stefan, krčmar in hišni posestnik v Ljubljani. Kordik Janez, trgovski poslovodja v Ljubljani. Kersnik Ferd, knjigovodja v Ljubljani. Rozman Franjo, gostilničar v Ljubljani. Tschada Ludvik, hranilnični kancelist v Ljubljani. Zor Zvonimir, dež. računski oficijal v Ljubljani.

(Iz Mokronoga.) Z božjo pomočjo smo v nedeljo, 24. t. m. osnovali „Katoliško obrt. društvo“. Udov je do sedaj 40, — deloma mojstrov, deloma pomočnikov. Načelnštvo je sestavljeno tako-le: Predsednik: Janez Virant, župnik. Predsednikov namestnik: Janez Povše, strojarski mojster. Tajnik: Jože Jerše, kapelan; blagajnik: Jože Gorup, gostilničar. Odborniki: Peter Jerič, čevljarški mojster; Stefan Kumer, mizarški mojster; Janez Smrekar, čevljarški mojster; Jožef Švigelj, urar. Petje bo vodil gospod organist Jože Lozej. Društvo čaka še, da je potrdi visoka c. kr. deželna vlada. Vrlo „katoliško obrtniško društvo“! živi, rasti, množi se ter obrodi obilno sadov v prospah naših obrtnikov.

(Potres.) Na perzijskem otoku Kischnu je bil strašen potres. Engleškemu listu „Times“ se iz glavnega perzijskega mesta Teherana brzajavno poroča, da so pod porušenimi poslopji dobili 1400 ponesrečenih.

(Kako se godi vojakom v blaženi Italiji) „Gazetta di Venezia“ piše. „Včeraj so se vrnili vojski s pots, 40 km hoda, v dežju in blatu. Ko so se lotili juhe in mesa, dobili so notri erkle miši. Po kuhinji je baje toliko nesnage, da so črvi v juhi na dnevnem redu. Dva vojaka sta to naznanila polkov-

niku. Zavili so miši, zapečatili jih in poslali oblastvu.“

(„Živ“ dokaz.) Rusko mesto Lodz je v zadnjem času tako naraslo zbog cvetoče obrtnije, da je število prebivalcev naraslo na 200.000. Vender mesto ni moglo dobiti gimnazija. Slednjič pošlje mestni svet poseben odbor do cesarja samega, da ugodni prošnji. Po dolgem obravnavanju vsprejme Nikolaj II. deputacijo. Začne se pogovarjati prijazno z udom tega odbora, bogatim tovarnarjem, ki je bil prej nogovičar (je nogovica na statve pletel). Kmalu pride vladar do prepričanja, da je vrli podanik grozno neolikan. Tedaj mu potrka veselo se smehljaje na rame in obrnjen proti deputaciji pravi: „Le mirno se vrnite domov; vaša prošnja je uslišana, kajti vidim, da res nujno potrebujete gimnazija.“

(Občinstvu v varstvo.) Najhuje oškodovanje je pač, ako kdo za dober denar dobi slabo blago. To se zlasti pri živilih primeri, ker vnanščina ponarejenega blaga prav lahko zmoti. Taka se godi tudi že sploh razširjeni Kathreinerjevi sladni kavi, ali „Kneipovi kavi“. kakor jo imenujejo po njeni varstveni znamki. Kdor kar kratko zahteva sladne ali Kneipove kave, dobi mnogokrat v podobnem zavitku ponarejeno in dostimanj vredno blago, za katero pa mora ravno toliko plačati, kakor za pristno. Seveda gospodinja kmalu spozna, da to ni izvrstna, tudi od zdravnikov nasvetovana Kathreinerjeva Kneipova sladna kava, kajti pri živianji šele se spozna, da je po vrlni in po ukusu to slabšega kaj. Prav važno je toraj, ako hoče kupec dobiti pristne, po pravi kavi dišeče Kneipove kave, da si zavitke natančno ogleda in le take sprejme, ki imajo na sebi ime „Kathreiner“. Le tej gre po izreku g. dr. M. Mansfelda, vodja dunajskega zavoda za poskušanje živil, „med drugimi kavinimi namestki prvo mesto“. 17 5-2

Društva.

(Trgovska in obrtniška zbornica.) [Dalje.] Zbornični svetnik Alojzij Lenček poroča, da je trgovska in obrtniška zbornica v Gradcu naznanila, da je pri c. kr. trgovskem ministerstvu uložila prošnjo, da bi čim prej umaknilo določila min. ukaza z dne 26. junija 1896, št. 25.221 poštne in brzajavnega naredbenega lista št. 57, po katerih je v prihodnje v poštah oddajnih knjigah mesto s številkami zaznamovane pristojbine vpisavati zaznamek „M“. Novota obstaja v tem, da so poprej znesek poštne vedno s številkami zaznamovali. — Sedaj pa se po novem ukazu vrši to le še tedaj, če gre za vozno poštne pošiljate v inozemstvo, ali če se plača višja, kakor navadna tarifna pristojbina, ali konečno, če se za pošiljate plača poština v gotovini — ne v znakah — torej, kader dotični oddajni poštni urad slučajno ne bi razpolagal s poštними znakami. Navedba poštne v predelku „poština“ v poštah oddajnih listih je za odpošiljalca v mnogih slučajih največje važnosti. Kupčevalec, ki ima vsak dan razpošiljati številnih pošiljatev, praviloma nima časa preračunati višine poštne, da, pri poštah zavitkih, pri katerih se določitev taks spreminja po teži, vrednosti in pasu in je preračun precej težek in zamuden, bi često izračunal drug, kakor tarifni znesek. Odpošiljalec, osobito speditur mora natančen račun imeti s svojimi naročniki in je, če ne pozna pristojbine, popolnoma nezmožen, voditi kupčijske knjige in račune v potrebnem redu in popolnosti.

Odsek se strinja z izvedbami graške zbornice, in ker so tudi na Kranjskem udeleženi krogi izrekli isto željo, meni, da jim je ustreči. Predlaga torej:

Zbornica blagovoli graško zbornico posestrimo pri vis. c. kr. trgovskem ministerstvu podpirati.

Predlog se vsprejme.

XVII. Zbornični svetnik Alojzij Lenček poroča o dopisu trgovske in obrtniške zbornice v Gradcu, ki naznanja, da je v neki ulogi prosila c. kr. ministerstvo, da bi za notranji poštni promet na Avstrijskem čim prej upeljalo na Ogerskem že leta obstoječo poštino 1 kr. za tiskovine v teži do všteti 10 gramov in s tem osnovalo podlago za davne vzajemnosti med obema državnima polovicama.

Z ozirom na hitro, skoro vsakdanjo menjavo cen je veletrgovini z deželnimi pridelki in osobito pri izvozi kupčiji z jajci navada in potreba, da dotične izvozne tvrdke vsaki teden najmanj trikrat razpošiljajo kupne ponudbe v velikem številu, često več sto in čez, na lastne dobavitelje — manjše trgovce in pokupovalce. Naj pa rabijo za ta sporočila dopisnice ali pa jih razpošljejo kot tiskovine v obliki odprtih kart in krožnic z rokopišno ustavljenimi cenami v notranjem poštne prometu na Avstrijskem in, kar se samo ob sebi razume, tudi v vzajemnem prometu z Ogerskim so podvržene te pošiljate poštinskemu stavku 2 kr. V notranjem ogerskem prometu pa znaša taksa za običajne ponudbene karte le 1 kr.

Trgovina z jajci in njihni izvoz sta dosegla velik obseg. Avstrijsko-ogerski jajčni izvoz — brez ruskega prevoza — znaša okoli 500.000 do 600.000

meterskih centov na leto. Malone tretji del angleškega jajčega uvoza krije Avstrijsko-Ogerska, dočim je jajčji uvoz Nemške in Svice skoro za polovico avstrijsko-ogerskega izvira.

Ta za kmetijstvo, oziroma perotninorejo tako izredno pomembo trgovsko stroko kolikor moči podpirati in ji dovoliti vsaj onih olajšav, katere uživa na Ogrskem, je izvestno naloga visoke vlade. To pa tem bolj, ker se je drugače bati, da se zgodi v izvoznih številki skupnega carinskega okoliša prememba v korist Ogrski in v istodobno škodo tostranske državne polovice.

Odsek je mnenja, da je z ozirom na to, da se tudi na Kranjskem, osobito iz Dolenjskega izvažajo velike množine jajec, in je trgovina z jajci na Krauskem veliko let jako živahna, z veseljem pozdraviti misel, katero je izprožila graška zbornica posestrima; zategadelj predlaga odsek: zbornica podpiraj prošnjo trgovske in obrtniške zbornice v Gradcu pri vis. c. kr. trgovskem ministerstvu.

Predlog se sprejme. (Konec sledi.)

Telegrami.

Dunaj, 26. januarija. Presvitli cesar je vsprejel včeraj predsedstvo razpuščene posl. zbornice. Chlumeckega, dr. Kathreina in Abrahamovicza. Na zahvalo Chlumeckega za obilne dokaze naklonjenosti se je zahvalil cesar predsedstvu na veliki delavnosti in izjavi udanosti, s katero se je zaključila zadnja seja.

Dunaj, 26. januarija. V včerajšnji seji nižje-avstrijskega deželnega zbora so stavili posl. Vergani in tovariši nujni predlog glede omejitve prisilnega šolskega pouka do 13. leta ter stroge ločitve krščanskih učencev od židovskih.

Dunaj, 26. januarija. Nižje-avstrijsko namestništvo je naročilo vsem okrajnim glavarstvom, magistratom in mestnim svetom, naj store potrebne korake, da se odstrani vse, kar bi moglo pospeševati eventualno razširjenje kuge.

Celovec, 26. jan. Deželni zbor otvoril se je danes z običajnimi nagovori. Slovenski poslanec Grafenauer je predlagal, da naj bodo zapisniki sej dež. zbora tudi slovenski. Nemškonacionalni posl. Lemisch je rekel, da je to prvi napad na nemštvo (!). Steinwender je dostavil, da je frivolna demonstracija. Predlog je bil seveda odklonjen.

Berolin, 26. januarija. Povodom razprave o noveli k zakonu glede zavarovanja zoper nezgode je naglašal državni tajnik Böttcher, da je dobilo v dobi od 1885 do 1895 25 milijonov delavcev 1 in pol milijarde mark podpore, mej tem ko so znašali njihovi doneski le 887 milijonov mark.

Berolin, 26. jan. Iz zanesljivih virov se poroča, da dospe grof Muravjev zadnje dni tega meseca v Berolin, kjer ga vsprejme cesar Viljem.

Kodanj, 26. januarija. Grof Muravjev je odpotoval danes zjutraj v Wiesbaden in nato v Pariz.

Atene, 26. jan. Avstro-ogerski poslanik baron Kozjek je povabil grško vlado, naj se vdeleži mejnarodnega zdravstvenega posvetovanja v Benetkah.

Petrograd, 26. jan. Včeraj je navstal ogenj v neki siromašni hiši. Dvanajst oseb so rešili, šest jih je pa zgorelo.

Svilnato blago za plesne obleke po 35 kr.

do 14-65 meter — istotako črna, bela in barvasta **Hennebergova svila** od 35 kr. do gl. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 kakovostij in 2000 raznih barv, vzorcev itd.), poštnine in carine presto na dom. Vzorci obratno. V Svice dvojni pismeni porto. 34-6-1-4
Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in k. divorni zal.) Curih.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenici 25 kr. 125 (50-47) 5

Umrli so:

22. januarija. Franc Dolenc, gostač, 70 let, umrl ob Sv. Petra cesti na potu v bolnišnico, vsled ostarelosti. — Marija Sterle, kajzarja žena, 70 let, Črna Vas 12, na duha.

24. januarija. Jožefa Hudež, kamnoseka bč, 2 leti, Vodmat 111, jetika. — Ekscelenca Ludovik Hegedüs de Tiszavölgy, c. in kr. divizionar, 56 let, Franc Jožefa cesta št. 5, srčna kap. — Barbara Hribar, prodajalka, 57 let, Poljanska cesta 35, krvavenje pluć. — Neža Bojo, zasebnica, 86 let, Ulice na Grad 4, ostarelost.

25. januarija. Jožef Friderik Seunig, graščak, 63 let, Igriške ulice 8, srčna kap.

V deželni bolnišnici:

20. januarija. Jera Bertonec, gostija, 68 let, emphysema pulm.

21. januarija. Jožef Janša, gostač, 76 let, plućnica.

22. januarija. Ivana Berčič, zidarja bč, 20 let, jetika — Vojteh Finz, pekovski pomočnik, 27 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
25	9. zvečer	727.5	-4.0	brezv.	skoro jasno	
26	7. zjutraj	726.8	-9.8	sr. sever	del. jasno	0.0
	2. popol.	726.4	-3.2	sl. jzah.	pol oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura -1.7°, za 0.4° nad normalom.

Vsak kašelj se popolnoma odstrani le po **Vsaka hripavost** Krause-jevem **katárnem uničevalcu** (blagovkusna zmes). 74 10-1
Zavoje 25 kr. — Dobiti je v Ljubljani v vseh lekarnah.

Koverta s firmo

prporoča

Katol. Tiskarna,
v Ljubljani.

St. 664.

Razglas.

69 3-2

V poslopji, ki se bo letos v Spitalskih ulicah na mestu bivše meščanske bolnice zgradilo, **oddati je še nekaj prodajalnic.**

Kdor želi kako teh prodajalnic v usjem vzeti, vloži naj svojo ponudbo

do konca tega meseca

pri podpisanem magistratu.

Pojasnila glede lege, velikosti in cene teh prodajalnic daje v navadnih uradnih urah mestni stavbinski urad.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 23. januarija 1897.

73 1-1

Britko užaljeni javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je umrla predraga, nepozabna naša mati, oziroma tašča in stara mati, gospa

Helena Hauptmann

hišna posestnica

danes v ponedeljek, dné 25. t. m., ob 3. uri popoldne po dolgotrajni mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, v 71. letu starosti.

Pogreb blage pokojnice pojde v sredo, dné 27. januarija, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Sv. Petra cesta št. 43, na pokopališče k sv. Krištofu, kjer bode truplo položeno v družbinsko rakev k zadnjemu počitku.

Sv. maše zadušnice darovale se bodo v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Blago pokojnico priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomni.

V Ljubljani, dné 25. januarija 1897.

Adolf Hauptmann, sin. — Fani Eberl roj. Hauptmann, bč.
— **Adolf Eberl, zet. — Viljem in Erih Eberl, Josip Hauptmann, vnuki.**

Najboljši fabrikat!

I. kranjski laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

prporoča najceneje 59 104-3

Adolf Hauptmann,
I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 26. januarija.		Dné 25. januarija.		Kreditne srečke, 100 gl.	
Skupni državni dolg v notah	102 gl. — kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	147 gl. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	146
Skupni državni dolg v srebru	102	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	158	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	20
Avstrijska zlata renta 4%	123	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	188	Rudolfove srečke, 10 gl.	24
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gl.	71
Ogerska zlata renta 4%	122	Tisine srečke 4%, 100 gl.	140	St. Genois srečke, 40 gl.	74
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99	Dunavske vranavne srečke 5%	125	Waldsteinove srečke, 20 gl.	60
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	963	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	Ljubljanske srečke	23
Kreditne delnice, 160 gl.	375	Posojilo goriškega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	157
London vista	119	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije Ferdinandovse železn., 1000 gl. st. v.	3475
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. dri. velj.	58	Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	403
20 mark	11	Priporitetne obveznice državne železnice	226	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	91
20 frankov (napoleonodor)	9	južne železnice 3%	176	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	94
Italijanski bankovci	45	južne železnice 5%	128	Montanska družba avstr. plan.	87
C. kr. cekini	5	dolenjskih železnice 4%	99	Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	162
				Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja
vskovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega srestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnic.